

การประชุมเสนอผลงานวิจัยระดับชาติ มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมาธิราช ครั้งที่ 6
The 6th STOU National Research Conference

รูปแบบการได้รับการอบรมเลี้ยงดูกับความเข้มแข็งอดทนของนักเรียนนายเรือ
โรงเรียนนายเรือ สมุทรปราการ

Parenting Styles and Hardiness in Naval Cadets of Royal Thai Naval Academy, Samutprakarn

พรธิดา ไชยหาญ (Pornthida Chaiham)¹ ทิฆัมพร หอสิริ (Tikumporn Hosiri)²

กมลเนตร วรรณเสวก (Kamonnet Wannasewok)³

บทคัดย่อ

การวิจัยนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษา (1) รูปแบบการอบรมเลี้ยงดูและระดับความเข้มแข็งอดทน (2) เปรียบเทียบความเข้มแข็งอดทนในกลุ่มรูปแบบการอบรมเลี้ยงดูที่แตกต่างกัน (3) ความสัมพันธ์ระหว่างรูปแบบการอบรมเลี้ยงดูและความเข้มแข็งอดทน และ (4) ความสามารถในการทำนายของรูปแบบการอบรมเลี้ยงดูต่อความเข้มแข็งอดทน ประชากรที่ศึกษาคือ นักเรียนนายเรือชั้นปี 1-5 โรงเรียนนายเรือ จังหวัดสมุทรปราการ จำนวน 356 คน โดยมีผู้เข้าร่วมวิจัยเป็นกลุ่มตัวอย่างจำนวน 319 คน เครื่องมือที่ใช้คือแบบสำรวจรูปแบบการอบรมเลี้ยงดู มีค่าความเที่ยง 0.76 ถึง 0.92 และแบบวัดความเข้มแข็งอดทน มีค่าความเที่ยง 0.82 วิเคราะห์ข้อมูลโดยการแจกแจงความถี่ ร้อยละ ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน วิเคราะห์ความแปรปรวนแบบทางเดียว สัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ของเพียร์สัน และการถดถอยพหุคูณแบบขั้นตอน ผลการวิจัยพบว่า (1) นักเรียนนายเรือมีค่าเฉลี่ยความเข้มแข็งอดทน 27.67 และได้รับการเลี้ยงดูแบบเอาใจใส่เป็นอันดับหนึ่ง (2) รูปแบบการได้รับการอบรมเลี้ยงดูที่แตกต่างกันมีคะแนนความเข้มแข็งอดทนแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ (3) รูปแบบการได้รับอบรมเลี้ยงดูแบบเอาใจใส่มีความสัมพันธ์ทางบวกกับความเข้มแข็งอดทน ส่วนแบบควบคุม และทอดทิ้งมีความสัมพันธ์ทางลบกับความเข้มแข็งอดทนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ และ (4) รูปแบบการได้รับการอบรมเลี้ยงดูแบบเอาใจใส่สามารถทำนายความเข้มแข็งอดทนได้อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ข้อเสนอแนะควรให้การส่งเสริมการเลี้ยงดูแบบเอาใจใส่

คำสำคัญ การอบรมเลี้ยงดูแบบเอาใจใส่ การอบรมเลี้ยงดูแบบควบคุม การอบรมเลี้ยงดูแบบตามใจ
การอบรมเลี้ยงดูแบบทอดทิ้ง ความเข้มแข็งอดทน

¹ นักศึกษาหลักสูตรวิทยาศาสตรมหาบัณฑิต สาขาจิตวิทยาคลินิก มหาวิทยาลัยมหิดล pornthida.ttch@gmail.com

² อาจารย์แพทย์หญิง ภาควิชาจิตเวชศาสตร์ คณะแพทยศาสตร์ศิริราชพยาบาล มหาวิทยาลัยมหิดล tikumporn38@yahoo.com

³ อาจารย์แพทย์หญิง ภาควิชาจิตเวชศาสตร์ คณะแพทยศาสตร์ศิริราชพยาบาล มหาวิทยาลัยมหิดล nokkamonnet@yahoo.co.uk

การประชุมเสนอผลงานวิจัยระดับชาติ มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมาธิราช ครั้งที่ 6

The 6th STOU National Research Conference

Abstract

The objectives of this survey research were: (1) to study level of hardiness and parenting styles in naval cadets; (2) to compare hardiness in different styles of parenting; (3) to study relationship between parenting styles and hardiness; and (4) to determine whether parenting styles can predict naval cadets's hardiness. The population of this study was 356 naval cadets studying between years 1-5 of The Royal Thai Naval academy, Samutprakarn. The sample who volunteer were 319. The instruments for data collection were questionnaires consist of: (1) parenting style rating scale with reliability of 0.76 to 0.92; and (2) dispositional resilience rating scale 15 test with reliability of 0.82. Statistics used to analyze data were frequency, percentage, mean, standard deviation, one-way ANOVA, Pearson's product moment correlation coefficient, and stepwise multiple regression. The results show that: (1) mean of hardiness was 27.67 and most naval cadets were raised by authoritative parenting style; (2) Each parenting styles has significantly different score in term of indicating hardiness; (3) There is a significant positive relation between hardiness and authoritative parenting style but it has inverse significant relationship with authoritarian parenting style and neglectful parenting styles; and (4) authoritative parenting style can significantly predict hardiness. Thus, as to recommend, there should be more support to promote authoritative parenting style.

Keywords: Authoritative, Authoritarian, Permissive, Neglectful, Hardiness

การประชุมเสนอผลงานวิจัยระดับชาติ มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมาธิราช ครั้งที่ 6

The 6th STOU National Research Conference

บทนำ

ความเครียดเป็นสิ่งที่ทุกคนต้องเผชิญซึ่งเป็นธรรมชาติของมนุษย์ และยิ่งในปัจจุบัน เศรษฐกิจ สังคมไทยมีการเปลี่ยนแปลงไปอย่างมากเพื่อให้ก้าวทันสังคมโลก ซึ่งส่งผลให้คนไทยในทุกระดับอายุต้องมีการปรับตัวเพื่อให้อยู่ได้ในสถานการณ์ที่มีการเปลี่ยนแปลงเช่นนี้ ไม่ว่าจะเป็นการแข่งขันที่สูงขึ้น การทำงานหนักขึ้น ความต้องการด้านวัตถุที่เพิ่มมากขึ้น นอกจากนี้ยังมีเรื่องความขัดแย้งที่เกิดขึ้นในสังคมไทย และภัยพิบัติต่างๆ ซึ่งเป็นสิ่งที่ไม่สามารถคาดเดาได้ หากบุคคลไม่สามารถรับมือกับความเปลี่ยนแปลงต่างๆ ที่เข้ามา ก็จะส่งผลให้บุคคลนั้นไม่มีความสุขในการดำเนินชีวิต ก่อให้เกิดเป็นความเครียด ซึ่งทำให้เกิดปัญหาตามมาเป็นวงจรลูกโซ่กระทบทั้งทางด้านร่างกายและจิตใจ ดังนั้นการศึกษาถึงปัจจัยที่ทำให้บุคคลสามารถเผชิญกับความเครียดได้อย่างมีประสิทธิภาพจึงเป็นเรื่องสำคัญสำหรับเป็นแนวทางในการส่งเสริมพัฒนาคุณภาพของประชากรในอนาคตต่อไป ทั้งนี้เป็นที่น่าสนใจว่าแต่ละบุคคลจะมีการจัดการและความสามารถในการเผชิญต่อระดับความเครียดได้แตกต่างกันซึ่งปัจจัยที่ทำให้บุคคลแต่ละคนมีความสามารถแตกต่างกันในการเผชิญกับความเครียดนี้ พบว่า ความเข้มแข็งอดทน (Hardiness) เป็นปัจจัยส่วนบุคคลที่สามารถอธิบายได้ว่าเพราะเหตุใดบุคคลที่เผชิญกับความเครียดแบบเดียวกันจึงมีการตอบสนองที่ต่างกัน ทั้งนี้เมื่อบุคคลมีลักษณะเข้มแข็งอดทนจะทำให้สามารถรับมือกับความเครียดได้อย่างมีประสิทธิภาพซึ่งส่งผลให้เกิดด้านดีต่างๆตามมาในชีวิต เช่น การประสบความสำเร็จทางการศึกษา (Sheard & Golby, 2007) การเกิดภาวะผู้นำที่ดีในตนเอง (Eid, Johnsen, Bartone, & Nissestad, 2008) ลดภาวะเสี่ยงของการเกิดโรค Posttraumatic stress disorder (PTSD) เมื่อต้องเผชิญกับสถานการณ์ความเครียดหรือเหตุการณ์รุนแรงในชีวิตที่ไม่สามารถคาดเดาได้ (Bartone, 1999) เป็นต้น โดยความเข้มแข็งอดทนนี้เป็นลักษณะบุคลิกภาพของบุคคลที่ประกอบไปด้วยลักษณะใหญ่สามประการได้แก่ ความมุ่งมั่น (commitment) หมายถึงลักษณะความเชื่อในความสามารถของตนเองในการตัดสินใจลงมือกระทำสิ่งใดสิ่งหนึ่งซึ่งจะทำให้บุคคลทำไปอย่างสุดความสามารถ, ความมีอำนาจควบคุม (control) หมายถึง ความเชื่อว่าตนเองจะสามารถควบคุมสถานการณ์ต่างๆ และสามารถจัดการกับความยุ่งยากต่างๆ ที่เข้ามาในชีวิตได้ และความรู้สึกล้มเหลว (challenge) หมายถึง ลักษณะของบุคคลที่มีความเชื่อว่าชีวิตย่อมมีการเปลี่ยนแปลงอยู่เสมอ จึงมองความไม่แน่นอนว่าเป็นเรื่องท้าทายอยากที่จะเรียนรู้ ลักษณะทั้งสามประการดังกล่าวจะพัฒนาประกอบเป็นแกนหลักของบุคลิกภาพช่วยให้บุคคลปรับตัวอยู่ได้กับความเครียดที่เกิดจากการเปลี่ยนแปลงในชีวิตที่มีความรุนแรง (Kobasa, Maddi, & Kann, 1982) บุคคลที่มีลักษณะเข้มแข็งอดทนจึงมีสุขภาวะทางจิตดีใช้ชีวิตได้อย่างมีความสุขท่ามกลางความเปลี่ยนแปลงและความไม่แน่นอนในชีวิต ทั้งนี้จากงานวิจัยในต่างประเทศพบว่ารูปแบบการอบรมเลี้ยงดูเป็นปัจจัยที่สามารถทำนายการเกิดลักษณะเข้มแข็งอดทนได้ (Mirzaei & Kadivarzare, 2013) แต่สำหรับในประเทศไทยมีงานวิจัยเกี่ยวกับปัจจัยทำนายการเกิดลักษณะเข้มแข็งอดทนค่อนข้างน้อย ผู้วิจัยจึงสนใจศึกษาปัจจัยเรื่องรูปแบบการอบรมเลี้ยงดูที่มีอิทธิพลต่อลักษณะเข้มแข็งอดทน โดยศึกษาเปรียบเทียบรูปแบบการอบรมเลี้ยงดูที่แตกต่างกัน 4 แบบ ตามทฤษฎีของ Baumrind ได้แก่ การอบรมเลี้ยงดูแบบเอาใจใส่ (Authoritative) ซึ่งเป็นลักษณะการเลี้ยงดูที่มีการเรียกร้องพฤติกรรมที่เหมาะสมกับวัย มีการกำหนดกฎระเบียบและวินัย มีการกระตุ้นให้ปฏิบัติตามกฎ มีความอบอุ่น ความรักและให้การสนับสนุน มีการสื่อสารสองทางที่ชัดเจน ส่งเสริมให้เด็กเป็นตัวของตัวเองและพึ่งตนเองได้ เคารพในสิทธิทั้งของพ่อแม่และเด็ก และให้รางวัลมากกว่าการลงโทษ ส่วนการอบรมเลี้ยงดูแบบควบคุม (Authoritarian) เป็นลักษณะการเลี้ยงดูที่มีการเรียกร้องมาก ตั้งมาตรฐานชัดเจน

การประชุมเสนอผลงานวิจัยระดับชาติ มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมาธิราช ครั้งที่ 6

The 6th STOU National Research Conference

ให้ความสำคัญต่อการเชื่อฟัง ให้ความอบอุ่นน้อย ไม่สนับสนุนการสื่อสารสองทาง จำกัดอิสระและความเป็นตนเองของเด็ก อดตีตามความต้องการของพ่อแม่ และเข้มงวด งดโทษ ส่วนการอบรมเลี้ยงดูแบบตามใจ (Permissive) เป็นลักษณะการอบรมเลี้ยงดูที่พ่อแม่หลีกเลี่ยงการเรียกร้อง มีข้อกำหนดและกฎเกณฑ์น้อย อดทนและยอมรับพฤติกรรมที่ไม่เป็นไปตามวัย ไม่ขัดใจ เด็กมีบทบาทการสื่อสารมากกว่าพ่อแม่ ยอมรับการตัดสินใจที่ปราศจากความรับผิดชอบและความไม่มีวุฒิภาวะของเด็ก ลำเอียง เข้าข้างเด็ก และลงโทษน้อย และสุดท้ายการอบรมเลี้ยงดูแบบทอดทิ้ง (Neglectful) เป็นลักษณะการเลี้ยงดูที่ไม่เรียกร้อง ไม่มีกฎเกณฑ์และไม่ใส่ใจ ทอดทิ้ง ปฏิบัติไม่ดี ห่วงเหินทางอารมณ์ มีการสื่อสารน้อย ให้เด็กมีอิสระโดยไม่มีการสนับสนุนจากพ่อแม่ ความต้องการของพ่อแม่เป็นใหญ่ อาจทำร้ายร่างกาย หรือจิตใจ หรือทั้งสองอย่าง จากรูปแบบการอบรมเลี้ยงดู 4 แบบที่กล่าวข้างต้น ผู้วิจัยจึงสนใจศึกษาว่าความสัมพันธ์และมีความสามารถในการพยากรณ์ความเข้มแข็งอดทนอย่างไรในกลุ่มตัวอย่างที่เป็นคนไทย ซึ่งเรื่องดังกล่าวถือได้ว่าเป็นเรื่องสำคัญเรื่องหนึ่งที่ควรตระหนักถึงเนื่องจากในสังคมขนาดใหญ่ เช่น ประเทศไทย ปัจจัยสำคัญที่มีผลต่อความเจริญหรือถดถอยของประเทศ ไม่ว่าจะเป็นในด้านเศรษฐกิจ สังคม การเมือง ความมั่นคง คือประชาชนชาวไทย หากประเทศไทยมีประชากรที่มีคุณภาพ มีสติปัญญาดี มีความเข้มแข็งทั้งในด้านสุขภาพกายและสุขภาพจิต ประชาชนชาวไทยรู้จักหน้าที่ของตน มีความรับผิดชอบ ปฏิบัติหน้าที่ของตนเองโดยเต็มความสามารถ และประกอบอาชีพของตนเองด้วยความสุจริต ประเทศไทยก็จะเจริญรุ่งเรืองก้าวหน้า ไม่หวั่นเกรงต่อภัยคุกคามในด้านต่าง ๆ ทั้งจากปัจจัยภายใน และภายนอกประเทศ จากที่กล่าวมาจึงอาจกล่าวได้ว่าสุขภาพจิตจึงเป็นอีกหนึ่งปัจจัยที่มีบทบาทสำคัญของการมีคุณภาพชีวิตที่ดี มีความสุขในชีวิต ตลอดจนมีแนวโน้มของการประสบความสำเร็จในชีวิตด้วย โดยหากประชาชนมีความเข้มแข็งอดทนทางอารมณ์จิตใจย่อมส่งผลให้มีสุขภาพจิตที่ดีและสามารถรับมือกับความเครียดได้ ซึ่งส่งผลให้การทำงานเป็นไปอย่างมีประสิทธิภาพประสบความสำเร็จสูงสุดตามมา ดังนั้น ผู้ที่ผ่านการอบรมเลี้ยงดูที่เหมาะสมจึงมีแนวโน้มในการเผชิญกับความท้าทาย ความเครียดในการทำงานได้มากกว่าซึ่งจะทำให้มีแนวโน้มเป็นผู้ประสบความสำเร็จในชีวิต และหากประเทศไทยมีประชากรที่ประสบความสำเร็จในชีวิตในสัดส่วนที่สูง ประเทศไทยก็必将มีความเจริญก้าวหน้าในด้านต่าง ๆ ตามมา

โดยในการศึกษาครั้งนี้ผู้วิจัยได้ทำการศึกษาในกลุ่มนักเรียนนายเรือซึ่งจะไปเป็นนายทหารสัญญาบัตรอันเป็นกำลังพลหลักของกองทัพเรือต่อไป ทั้งนี้ ทหารเป็นอาชีพหนึ่งที่ประชาชนชาวไทยสนใจ และให้ความสำคัญเป็นอาชีพหนึ่งที่มีเกียรติ มีศักดิ์ศรีได้รับการยอมรับจากบุคคลทั่วไป ในหลายครั้งทหารก็เป็นผู้ที่มีส่วนสำคัญในทางการเมือง การปกครองของประเทศดังที่ปรากฏในปัจจุบัน เนื่องจากเป็นผู้ที่ต้องปฏิบัติหน้าที่ด้านความมั่นคงของชาติเป็นอาชีพที่มีอาวุธอยู่ในความครอบครองขณะปฏิบัติงาน การปฏิบัติหน้าที่ของทหารมีผลต่อประเทศทั้งในด้านสังคม เศรษฐกิจ การเมือง และความสัมพันธ์ระหว่างประเทศ ดังนั้นผู้ที่ขึ้นเป็นผู้บังคับบัญชาหน่วยทหาร จึงต้องเป็นผู้ที่มีความรู้ ความสามารถ มีความเข้มแข็งอดทนทางร่างกาย และที่สำคัญคือมีความเข้มแข็งอดทนทางจิตใจเพื่อจะได้ทำหน้าที่ในการเป็นส่วนหนึ่งที่จะนำพาประเทศชาติไปสู่ความมั่นคง ในประเทศไทยสามารถแบ่งประเภทของทหารตามลักษณะธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมในการปฏิบัติงานได้สามจำพวก คือ ทหารบก ทหารเรือ และทหารอากาศ การคัดเลือกบุคคลเข้ามาเป็นทหารมีอยู่หลายวิธี และหลายช่วงอายุ ได้แก่ การเกณฑ์ทหาร การรับผู้สำเร็จการศึกษาในระดับ และสาขาต่าง ๆ เข้ามาเป็นทหาร รวมถึงการที่เหล่าทัพต่าง ๆ ได้จัดการเปิดสถานศึกษาเพื่อฝึกอบรมผู้ที่เข้ามาเป็นทหารในสาขาอาชีพเฉพาะทาง เช่น โรงเรียนทหารดุริยางค์ วิทยาลัยแพทย์ทหาร

การประชุมเสนอผลงานวิจัยระดับชาติ มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมาธิราช ครั้งที่ 6

The 6th STOU National Research Conference

วิทยาลัยพยาบาลทหาร โรงเรียนช่างฝีมือทหาร เป็นต้น แต่ในความเป็นจริงแล้วแต่ละเหล่าทัพนั้นจะมีสถาบันการศึกษาหลักที่มีหน้าที่ผลิตผู้ที่จะเติบโตขึ้นมาเป็นผู้บังคับบัญชาหน่วยกำลังทหาร จนถึงผู้บัญชาการเหล่าทัพ นั่นคือ โรงเรียนนายร้อยพระจุลจอมเกล้า โรงเรียนนายเรือ และโรงเรียนนายเรืออากาศ โดยก่อนที่จะเข้าศึกษาในสถาบันการศึกษาดังกล่าวจะต้องศึกษาในโรงเรียนเตรียมทหารก่อนซึ่งเป็นโรงเรียนในระดับมัธยมศึกษาที่มีการฝึกทหารควบคู่ไปด้วย จากที่กล่าวมานักเรียนทหารจึงถือได้ว่าเป็นเยาวชนที่กำลังเติบโตไปเป็นกำลังส่วนสำคัญส่วนหนึ่งในการพัฒนาประเทศจึงควรมีความพร้อมทั้งในด้านสติปัญญา ความเข้มแข็งของร่างกายและจิตใจสามารถรับมือกับความเครียดได้อย่างมีประสิทธิภาพ ซึ่งเป็นไปตามปณิธานของโรงเรียนเตรียมทหารที่มุ่งเน้นผลิตนักเรียนที่มีความสามัคคี เป็นผู้กล้า มีความอดทนทั้งร่างกายและจิตใจ มีวินัย ยึดมั่นในระบบเกียรติศักดิ์ และมีความรู้ความสามารถพร้อมด้วยคุณธรรมจริยธรรม

การศึกษาในโรงเรียนทหาร นักเรียนทหารจะต้องเผชิญกับความเปลี่ยนแปลงที่ต้องออกจากบ้าน ห่างไกลจากครอบครัวมาอยู่โรงเรียนประจำที่มีสภาพแวดล้อมเป็นโรงเรียนทหารซึ่งต้องอยู่ในระเบียบวินัยและปฏิบัติตามคำสั่งของผู้บังคับบัญชาอย่างเคร่งครัด พร้อมไปกับการเรียนทางด้านวิชาการและการฝึกทหารทำให้ต้องอาศัยการปรับตัวและรับมือกับความเครียด หรือสถานการณ์กดดันที่เข้ามาให้ได้ โดยเมื่อสำเร็จการศึกษาจากโรงเรียนเตรียมทหารแล้ว นักเรียนเตรียมทหารแต่ละคนจะต้องไปศึกษาต่อในโรงเรียนสังกัดเหล่าของตนเองได้แก่ โรงเรียนนายร้อยพระจุลจอมเกล้า โรงเรียนนายเรือ โรงเรียนนายเรืออากาศ และโรงเรียนนายเรือตำรวจที่ได้กล่าวข้างต้น ซึ่งจะเป็นการศึกษาเฉพาะทางในระดับอุดมศึกษาต่อไปโดยในแต่ละโรงเรียนจะมีทั้งการเรียนด้านวิชาการควบคู่ไปกับการฝึกทหารขั้นพื้นฐาน แต่ในโรงเรียนนายเรือจะเพิ่มการฝึกวิชาชีพทหารเรือร่วมด้วยตั้งแต่นั้นปี 1 ทำให้พบว่าในจำนวนนักเรียนนายเรือทั้งหมด นักเรียนนายเรือชั้นปีที่ 1 เป็นชั้นที่มีนักเรียนลาออกและตกซ้ำชั้นมากที่สุดเนื่องจากสภาพจิตใจไม่พร้อมเพราะต้องฝึกหนัก ทำให้ปรับสภาพจากนักเรียนเตรียมทหารไม่ทัน และมีนักเรียนนายเรือบางส่วนที่มีปัญหาด้านการเรียนไม่ผ่านตามเกณฑ์ที่กำหนด คิดเป็นร้อยละ 1-10 ส่วนในชั้นปีอื่นๆก็จะตกซ้ำชั้นเพราะคะแนนความประพฤติที่ไม่ผ่านเกณฑ์ คิดเป็นร้อยละ 2 โดยจากงานวิจัยพบว่าส่วนสำคัญอย่างหนึ่งที่ทำให้นักเรียนนายเรือมีแนวโน้มจบการศึกษาจากโรงเรียนนายเรือได้คือการมีคุณลักษณะเข้มแข็งอดทน กล่าวคือ จากงานวิจัยพบว่าความเข้มแข็งอดทนสามารถทำนายผลการฝึกศึกษาของนักเรียนนายเรือได้โดยมีความสัมพันธ์ทางบวกต่อกัน (ปิยะมาภรณ์ สิงห์คำ, 2553)

จากข้อมูลดังกล่าวมาหากรู้ว่ามีแนวโน้มต้องเผชิญกับความเครียดในระดับสูงพอๆกัน การที่บุคคลแต่ละคนสามารถรับมือต่อสถานการณ์ดังกล่าวได้แตกต่างกันนั้นจะมีความสัมพันธ์อย่างไรรกับพื้นฐานทางด้านการเลี้ยงดูที่แตกต่างกัน ผู้วิจัยจึงสนใจศึกษาเรื่องรูปแบบการอบรมเลี้ยงดูกับความเข้มแข็งอดทนของนักเรียนนายเรือเพื่อเป็นแนวทางในการส่งเสริมให้เกิดลักษณะเข้มแข็งอดทนสำหรับบุคคลที่เข้าศึกษาต่อเป็นนักเรียนทหาร ซึ่งช่วยให้สามารถเผชิญกับความเครียดที่เกิดขึ้นและสำเร็จการศึกษาได้ตามที่คาดหวังไว้ นอกจากนี้เพื่อเป็นแนวทางเบื้องต้นในการส่งเสริมให้เกิดลักษณะเข้มแข็งอดทนในกลุ่มประชากรอื่นต่อไป

วัตถุประสงค์การวิจัย

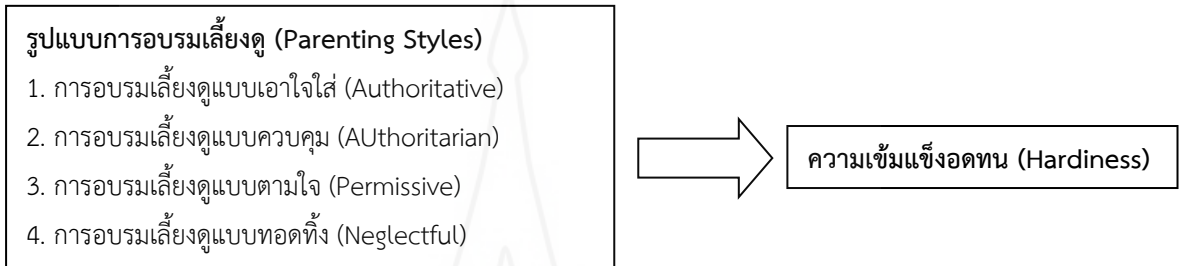
1. เพื่อศึกษารูปแบบการได้รับการอบรมเลี้ยงดูและระดับความเข้มแข็งอดทน
2. เพื่อศึกษาเปรียบเทียบความเข้มแข็งอดทนในกลุ่มรูปแบบการได้รับการอบรมเลี้ยงดูที่แตกต่างกัน
3. เพื่อศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างรูปแบบการได้รับการอบรมเลี้ยงดูและความเข้มแข็งอดทน

การประชุมเสนอผลงานวิจัยระดับชาติ มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมาธิราช ครั้งที่ 6 The 6th STOU National Research Conference

4. เพื่อศึกษาความสามารถในการทำนายของรูปแบบการได้รับการอบรมเลี้ยงดูต่อความเข้มแข็งอดทน

กรอบแนวคิดการวิจัย

ระเบียบวิธีวิจัย

การวิจัยครั้งนี้เป็นการวิจัยเชิงสำรวจ (Survey Research) ประชากรที่ศึกษาคือ นักเรียนนายเรือชั้นปีที่ 1-5 ประจำภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2559 เป็นเพศชายทั้งหมด ซึ่งมีผู้เข้าร่วมการวิจัยจำนวน 319 คน โดยมีผู้ตอบแบบวัดความเข้มแข็งอดทนสมบูรณ์เป็นจำนวน 309 คน ผู้ตอบแบบสำรวจรูปแบบการอบรมเลี้ยงดูสมบูรณ์เป็นจำนวน 313 คนซึ่งในจำนวนนี้สามารถจำแนกประเภทรูปแบบการอบรมเลี้ยงดูที่ชัดเจนได้เป็นจำนวน 143 คน โดยกลุ่มตัวอย่างจำนวน 143 คนที่สามารถจำแนกประเภทรูปแบบการอบรมเลี้ยงดูที่ชัดเจนได้มีผู้ตอบแบบวัดความเข้มแข็งอดทนสมบูรณ์เป็นจำนวน 142 คนซึ่งข้อมูลของกลุ่มตัวอย่างจำนวนนี้จะนำมาวิเคราะห์เพื่อหาความแตกต่างของคะแนนความเข้มแข็งอดทนในรูปแบบการอบรมเลี้ยงดูที่ต่างกันอย่างชัดเจน และวิเคราะห์ความสามารถในการทำนายของรูปแบบการอบรมเลี้ยงดูต่อความเข้มแข็งอดทน ส่วนกลุ่มตัวอย่างที่ตอบแบบสอบถามสมบูรณ์ทั้งส่วนแบบสำรวจรูปแบบการอบรมเลี้ยงดูและแบบวัดความเข้มแข็งอดทนมีจำนวน 303 คน โดยในจำนวนนี้มีทั้งกลุ่มบุคคลที่สามารถจำแนกประเภทรูปแบบการอบรมเลี้ยงดูที่ชัดเจนได้และที่ไม่สามารถจำแนกได้ซึ่งจะใช้ในการวิเคราะห์หาค่าสหสัมพันธ์ระหว่างรูปแบบการอบรมเลี้ยงดู 4 รูปแบบกับความเข้มแข็งอดทน

เครื่องมือที่ใช้ได้แก่ (1) แบบสำรวจรูปแบบการอบรมเลี้ยงดู พัฒนาโดย วีรณัฐ วงศ์คงเดช (2547) มีค่าความเที่ยง 0.76 ถึง 0.92 (2) แบบวัดความเข้มแข็งอดทน พัฒนาโดย Bartone (1995) และแปลเป็นภาษาไทยโดยปิยะมากรณ์ สิงห์คำ (2552) มีค่าความเที่ยง 0.82 วิเคราะห์ข้อมูลด้วยโปรแกรมสถิติสำเร็จรูป SPSS โดยใช้สถิติเชิงพรรณนา (Descriptive Statistic) เพื่ออธิบายลักษณะทั่วไปของกลุ่มประชากร แสดงข้อมูลความถี่ ร้อยละ ค่าเฉลี่ย และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ทดสอบสมมติฐานโดย (1) หาความแตกต่างของค่าเฉลี่ยของคะแนนความเข้มแข็งอดทนในกลุ่มการอบรมเลี้ยงดูทั้ง 4 รูปแบบ โดยวิเคราะห์ความแปรปรวนแบบทางเดียว (One-way ANOVA) (2) หาความสัมพันธ์ระหว่างตัวแปรการอบรมเลี้ยงดูทั้ง 4 รูปแบบ กับ ความเข้มแข็งอดทนโดยวิเคราะห์ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์เพียร์สัน (Pearson's Correlation Coefficient) และ (3) ความสามารถในการทำนายของตัวแปรการอบรมเลี้ยงดูทั้ง 4 รูปแบบ ต่อความเข้มแข็งอดทนโดยวิเคราะห์สมการถดถอยพหุคูณแบบขั้นตอน (Stepwise Multiple Regression Analysis)

การประชุมเสนอผลงานวิจัยระดับชาติ มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมาธิราช ครั้งที่ 6
The 6th STOU National Research Conference

ผลการวิจัย

1. การวิเคราะห์ข้อมูลทั่วไปของกลุ่มตัวอย่าง พบว่านักเรียนนายเรือที่เข้าร่วมการวิจัยมากที่สุดคือชั้นปีที่ 2 จำนวน 80 คน คิดเป็นร้อยละ 25.08 รองลงมาคือชั้นปีที่ 1 จำนวน 72 คน คิดเป็นร้อยละ 22.57 ส่วนชั้นปีที่ 3 และ 5 มีจำนวนใกล้เคียงกัน โดยชั้นปีที่ 3 มีจำนวน 61 คน คิดเป็นร้อยละ 19.12 และชั้นปีที่ 5 มีจำนวน 65 คน คิดเป็นร้อยละ 20.38 ส่วนชั้นปีที่ 4 มีจำนวนน้อยที่สุดคือ 41 คน คิดเป็นร้อยละ 12.85

2. การวิเคราะห์ข้อมูลสถิติพื้นฐานของตัวแปรทั้งหมด

ในนักเรียนนายเรือจำนวน 309 คนที่ตอบแบบวัดความเข้มแข็งอดทนสมบูรณ์ พบว่านักเรียนนายเรือมีค่าเฉลี่ยของความเข้มแข็งอดทน 27.67 (S.D. = 5.36) จากคะแนนเต็ม 45 คะแนน โดยด้านความมุ่งมั่น (Commitment) มีค่าเฉลี่ย 10.26 (S.D. = 2.30) ด้านความมีอำนาจควบคุม (Control) มีค่าเฉลี่ย 10.23 (S.D. = 5.33) และด้านความรู้สึกท้าทาย (Challenge) มีค่าเฉลี่ย 7.18 (S.D. = 2.58) จากคะแนนเต็มด้านละ 15 คะแนน

ในนักเรียนนายเรือจำนวน 313 คนที่ตอบแบบสำรวจรูปแบบการอบรมเลี้ยงดูสมบูรณ์พบว่าคะแนนการอบรมเลี้ยงดูแบบเอาใจใส่มีค่าเฉลี่ยสูงที่สุดคือ 65.57 จากคะแนนเต็ม 85 คะแนน รองลงมาอันดับสองเป็นการอบรมเลี้ยงดูแบบตามใจมีค่าเฉลี่ย 42.94 จากคะแนนเต็ม 80 คะแนน ส่วนการอบรมเลี้ยงดูแบบควบคุมและการอบรมเลี้ยงดูแบบทอดทิ้งมีค่าเฉลี่ยใกล้เคียงกัน คือ 36.38 และ 36.23 จากคะแนนเต็ม 85 คะแนน ตามลำดับ โดยการอบรมเลี้ยงดูแบบควบคุมมีค่าเฉลี่ยมากกว่าเล็กน้อย

เมื่อพิจารณาจัดกลุ่มรูปแบบการอบรมเลี้ยงดูที่ชัดเจนจากนักเรียนนายเรือจำนวน 313 คนที่ตอบแบบสำรวจรูปแบบการอบรมเลี้ยงดูสมบูรณ์ พบว่าสามารถจำแนกรูปแบบการเลี้ยงดูที่ชัดเจนได้เพียง 143 คน โดยในจำนวน 143 คน นี้มีรูปแบบการอบรมเลี้ยงดูแบบเอาใจใส่จำนวน 100 คน คิดเป็นร้อยละ 69.93 การอบรมเลี้ยงดูแบบตามใจจำนวน 22 คน คิดเป็นร้อยละ 15.39 การอบรมเลี้ยงดูแบบทอดทิ้ง 11 คน คิดเป็นร้อยละ 7.69 และการอบรมเลี้ยงดูแบบควบคุมจำนวน 10 คน คิดเป็นร้อยละ 6.99

3. จากการทดสอบสมมติฐานเพื่อหาความแตกต่างของความเข้มแข็งอดทนในรูปแบบการอบรมเลี้ยงดูที่แตกต่างกัน 4 รูปแบบ โดยวิเคราะห์ข้อมูลจากนักเรียนนายเรือจำนวน 142 คนที่สามารถจำแนกรูปแบบการอบรมเลี้ยงดูที่ชัดเจนได้และตอบแบบวัดความเข้มแข็งอดทนสมบูรณ์ พบว่า มีการอบรมเลี้ยงดูอย่างน้อย 1 คู่มามีค่าเฉลี่ยความเข้มแข็งอดทนแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 โดยเมื่อพิจารณาความแตกต่างของค่าเฉลี่ยรายคู่พบว่า ผู้ที่ได้รับการอบรมเลี้ยงดูแบบเอาใจใส่มีคะแนนความเข้มแข็งอดทนแตกต่างกับผู้ที่ได้รับการอบรมเลี้ยงดูแบบควบคุม และผู้ที่ได้รับการอบรมเลี้ยงดูแบบทอดทิ้งอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 โดยผู้ที่ได้รับการอบรมเลี้ยงดูแบบเอาใจใส่มีแนวโน้มที่จะมีค่าเฉลี่ยของความเข้มแข็งอดทนสูงกว่า ดังแสดงดังตารางที่ 1 และตารางที่ 2

การประชุมเสนอผลงานวิจัยระดับชาติ มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมาธิราช ครั้งที่ 6
The 6th STOU National Research Conference

ตารางที่ 1 เปรียบเทียบค่าเฉลี่ยคะแนนความเข้มแข็งอดทนในรูปแบบการอบรมเลี้ยงดูทั้ง 4 รูปแบบที่ชัดเจนและค่าการทดสอบ Post-hoc (n = 142)

รูปแบบการอบรมเลี้ยงดู	X±SD	F-test	p-value	Post-hoc
1. การอบรมเลี้ยงดูแบบเอาใจใส่ (n = 99)	29.59±5.65	3.51	.017*	1-2, 1-4
2. การอบรมเลี้ยงดูแบบควบคุม (n = 10)	25.30±3.77			
3. การอบรมเลี้ยงดูแบบตามใจ (n = 22)	27.86±5.51			
4. การอบรมเลี้ยงดูแบบทอดทิ้ง (n = 11)	25.64±4.37			

*p<.05

ตารางที่ 2 แสดงค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของคะแนนความเข้มแข็งอดทนในนักเรียนนายเรือที่ได้รับการอบรมเลี้ยงดูที่ชัดเจน 4 รูปแบบ (n = 142)

รูปแบบการอบรมเลี้ยงดู	ความเข้มแข็งอดทน	
	$\bar{X}$	SD
1. การอบรมเลี้ยงดูแบบเอาใจใส่ (n = 99)	29.59	5.65
2. การอบรมเลี้ยงดูแบบควบคุม (n = 10)	25.30	3.77
3. การอบรมเลี้ยงดูแบบตามใจ (n = 22)	27.86	5.51
4. การอบรมเลี้ยงดูแบบทอดทิ้ง (n = 11)	25.64	4.37

4. จากการทดสอบสมมติฐานเพื่อหาความสัมพันธ์ระหว่างรูปแบบการอบรมเลี้ยงดูทั้ง 4 รูปแบบกับความเข้มแข็งอดทน พบว่า รูปแบบการอบรมเลี้ยงดูแบบเอาใจใส่มีความสัมพันธ์ทางบวกกับความเข้มแข็งอดทนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ($r = .323, p < .01$) ขณะที่รูปแบบการอบรมเลี้ยงดูแบบควบคุมและแบบทอดทิ้งมีความสัมพันธ์ทางลบกับความเข้มแข็งอดทนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ($r = -.226, p < .01$ และ $r = -.278, p < .01$ ตามลำดับ)

การประชุมเสนอผลงานวิจัยระดับชาติ มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมาธิราช ครั้งที่ 6
The 6th STOU National Research Conference

ส่วนรูปแบบการอบรมเลี้ยงดูแบบตามใจไม่พบว่ามีความสัมพันธ์กับความเข้มแข็งอดทนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ แสดงดังตารางที่ 3

ตารางที่ 3 แสดงความสัมพันธ์ระหว่างรูปแบบการอบรมเลี้ยงดู 4 รูปแบบและความเข้มแข็งอดทน (n = 303)

	เอาใจใส่ (Authoritative)	ควบคุม (Authoritarian)	ตามใจ (Permissive)	ทอดทิ้ง (Neglectful)
ความเข้มแข็งอดทน (Hardiness)	.323**	-.226**	-.083	-.278**

** $p < .01$ (two-tailed)

5. จากการทดสอบสมมติฐานเพื่อความสามารถในการทำนายของรูปแบบการอบรมเลี้ยงดูทั้ง 4 รูปแบบ ต่อความเข้มแข็งอดทนพบว่า มีเพียงรูปแบบการอบรมเลี้ยงดูแบบเอาใจใส่เท่านั้นที่สามารถทำนายความเข้มแข็งอดทนได้อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ซึ่งการอบรมเลี้ยงดูแบบเอาใจใส่มีความสัมพันธ์กับความเข้มแข็งอดทน โดยมีค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ 0.316 และสามารถพยากรณ์ความเข้มแข็งอดทนได้ร้อยละ 10 ($R^2 = .10$) อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.001 โดยมีความคลาดเคลื่อนมาตรฐานในการพยากรณ์ เท่ากับ ± 5.316 ซึ่งเมื่อพิจารณาความสัมพันธ์การถดถอย (b) สามารถเขียนสมการพยากรณ์ความเข้มแข็งอดทนเมื่อทราบคะแนนการอบรมเลี้ยงดูแบบเอาใจใส่ได้เป็น $Y' = 10.585 + 0.261X$

แสดงดังตารางที่ 4

ตารางที่ 4 ผลการวิเคราะห์การถดถอยพหุคูณในความสัมพันธ์ระหว่างการอบรมเลี้ยงดูแบบเอาใจใส่ (Authoritative) การอบรมเลี้ยงดูแบบควบคุม (Authoritarian) การอบรมเลี้ยงดูแบบตามใจ (Permissive) การอบรมเลี้ยงดูแบบทอดทิ้ง (Neglectful) และความเข้มแข็งอดทน (N=142)

ตัวแปรทำนาย	b	SE _b	β	t	p-value
Constant (ค่าคงที่)	10.585	4.614	-	2.294	.023
การอบรมเลี้ยงดูแบบเอาใจใส่ (Authoritative)	0.261	0.066	0.316	3.947	.000

$SE_{est} = \pm 5.316$
 $R = .316$; $R^2 = .100$; $F = 15.576$; $p\text{-value} = .000$

การประชุมเสนอผลงานวิจัยระดับชาติ มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมาธิราช ครั้งที่ 6

The 6th STOU National Research Conference

อภิปรายผลการวิจัย

จากการศึกษาเรื่องความเข้มแข็งอดทนของนักเรียนนายเรือแบบวัดความเข้มแข็งอดทนสมบูรณ์จำนวน 309 คนพบว่านักเรียนนายเรือมีค่าเฉลี่ยของความเข้มแข็งอดทน 27.67 โดยเมื่อเปรียบเทียบกับผลการศึกษาของ Bartone ซึ่งได้ใช้แบบวัดความเข้มแข็งอดทนฉบับเดียวกัน (version 1) ศึกษาในนักเรียนทหารเพศชาย (United State Military Academy at West Point Cadets) จำนวน 4,102 คน พบว่ามีค่าเฉลี่ยความเข้มแข็งอดทน 29.20 ซึ่งคะแนนดังกล่าวสูงกว่าการศึกษาในครั้งนี้เล็กน้อย ทั้งนี้อาจเนื่องมาจากปัจจัยทางสังคมวัฒนธรรม ปัจจัยส่วนบุคคลอื่นๆ หรือสภาพแวดล้อมในโรงเรียนที่แตกต่างกัน โดยโรงเรียนการทหาร West Point เป็นโรงเรียนขนาดใหญ่มีจำนวนนักเรียนมากกว่าโรงเรียนนายเรือหลายเท่าอีกทั้งยังมีนักเรียนหญิงเข้าร่วมศึกษาในชั้นเรียนด้วย ความแตกต่างดังกล่าวจึงอาจส่งผลกระทบต่อระดับคะแนนความเข้มแข็งอดทนที่แตกต่างกัน แม้แบบวัดความเข้มแข็งอดทนที่ใช้ศึกษานี้ (version 1) ไม่มีเกณฑ์ปกติ (norms) ในประเทศไทยจึงไม่สามารถระบุได้ว่าระดับความเข้มแข็งอดทนของนักเรียนนายเรืออยู่ในระดับใด แต่เมื่อลองนำผลการศึกษาในครั้งนี้มาจัดระดับความเข้มแข็งอดทนตาม Adult Norms (combined men and women) ของแบบวัดความเข้มแข็งอดทนฉบับ 3.2 (version 3.2) ซึ่งได้สร้างเกณฑ์ปกติ (norms) จากการสำรวจคนวัยผู้ใหญ่ อายุระหว่าง 20 – 60 ปี ประเทศนอร์เวย์ จำนวน 7,281 คน พบว่านักเรียนนายเรือกลุ่มที่ศึกษาครั้งนี้และนักเรียนทหาร West Point ที่ได้กล่าวข้างต้นมีความเข้มแข็งอดทนอยู่ในระดับปกติ (average) เช่นเดียวกัน ซึ่งบุคคลที่มีระดับความเข้มแข็งอดทนในระดับปกติ (average) นี้จะมีลักษณะการมองโลกอย่างน่าสนใจและเต็มไปด้วยความหมาย มีความสุขกับการทำกิจวัตรประจำวันเกือบทั้งหมด มักจะมองว่าตนเองมีอิทธิพลเหนือสิ่งต่างๆ แต่ก็ยังมีอีกหลายสถานการณ์ที่มองว่าตนเองไม่สามารถควบคุมได้ คนส่วนใหญ่ในกลุ่มนี้มีแนวโน้มที่จะชอบสิ่งที่สามารถคาดเดาได้ มีความคงที่แน่นอน และไม่ชอบหาประสบการณ์ใหม่ๆ ใหม่ๆ

เมื่อนำผลการศึกษาครั้งนี้เปรียบเทียบกับผลการศึกษาในประเทศไทยของกลุ่มตัวอย่างเดียวกันแต่คนละช่วงเวลาพบว่าในปีการศึกษา 2552 นักเรียนนายเรือจำนวน 216 คน มีค่าเฉลี่ยความเข้มแข็งอดทน 26.54 (ปียะมาภรณ์ สิงห์คำ, 2552) จะเห็นได้ว่าค่าเฉลี่ยความเข้มแข็งอดทนไม่แตกต่างกันมากนักโดยการศึกษาครั้งนี้ นักเรียนนายเรือมีค่าเฉลี่ยความเข้มแข็งอดทนสูงกว่าเล็กน้อย ทั้งนี้อาจเนื่องจากการเป็นการศึกษาในกลุ่มประชากรเดิมจึงมีพื้นฐานประสบการณ์ที่เผชิญ หรือสภาพแวดล้อมรอบตัวใกล้เคียงกันซึ่งมีผลทำให้คะแนนไม่แตกต่างกันมากนัก

เมื่อพิจารณารายด้านพบว่า ค่าเฉลี่ยด้านความมุ่งมั่น (commitment) และความมีอำนาจควบคุม (control) มีคะแนนใกล้เคียงกัน (10.26 และ 10.23 ตามลำดับ) ซึ่งความมุ่งมั่นเป็นลักษณะของบุคคลที่มองเห็นถึงคุณค่าและความสำคัญในสิ่งที่ตนเองตัดสินใจลงมือกระทำ (Kobasa, Maddi, & Courington, 1981) และความมีอำนาจควบคุมเป็นลักษณะของบุคคลที่มีความเชื่อมั่นพื้นฐานว่าการเปลี่ยนแปลงต่างๆ ในชีวิตเป็นสิ่งที่ตนเองสามารถควบคุมและมีอิทธิพลเหนือการเปลี่ยนแปลงนั้นได้ (Kobasa, Maddi, & Courington, 1981) เมื่อนำค่าเฉลี่ยทั้งสองด้านดังกล่าวเปรียบเทียบกับของนักเรียนนายเรือ ปีการศึกษา 2552 ซึ่งมีค่าเฉลี่ยด้านความมุ่งมั่น (commitment) 9.17 และค่าเฉลี่ยด้านความมีอำนาจควบคุม (control) 9.76 (ปียะมาภรณ์ สิงห์คำ, 2552) จะเห็นได้ว่านักเรียนนายเรือมีคะแนนทั้งสองด้านเพิ่มสูงขึ้นจากเดิม จึงอาจกล่าวได้ว่านักเรียนนายเรือมีแนวโน้มที่จะเห็นถึงคุณค่าในสิ่งที่ตนได้กระทำและเชื่อว่าตนสามารถใช้ทักษะที่มีอยู่จัดการกับสถานการณ์ที่เกิดขึ้นได้แม้ว่าสิ่งนั้นจะเป็นสิ่งยุ่งยากก็ตามเพิ่มสูงขึ้น ส่วนด้านความรู้สึกท้าทาย (challenge) ซึ่งเป็นลักษณะของบุคคลที่มีความเชื่อมั่นพื้นฐานว่าชีวิตย่อมมีการเปลี่ยนแปลงอยู่เสมอจึงไม่ได้มองสิ่งที่เข้ามา

การประชุมเสนอผลงานวิจัยระดับชาติ มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมาธิราช ครั้งที่ 6

The 6th STOU National Research Conference

ว่าเป็นปัญหาที่ย่างยากแต่จะมองสิ่งต่างๆที่เปลี่ยนแปลงว่าเป็นสิ่งน่าสนใจและท้าทาย (Kobasa, Maddi, & Courington, 1981) พบว่ามีคะแนนต่ำที่สุดคือ 7.18 เช่นเดียวกับการศึกษาของปิยะมากรณ์ สิงห์คำปี พ.ศ. 2552 ที่พบว่าคะแนนด้านความรู้สึกท้าทายก็เป็นด้านที่ต่ำที่สุดของนักเรียนนายเรือเช่นกัน (7.60) ทั้งนี้อาจมีสาเหตุมาจากโรงเรียนนายเรือเป็นโรงเรียนทหารจึงมีการกำหนดกิจกรรมที่ต้องทำในแต่ละวันเป็นตารางไว้อย่างชัดเจนและมีความเข้มงวดเรื่องเวลาเป็นอย่างมากจึงอาจทำให้แก่นนักเรียนนายเรือมีความยืดหยุ่นน้อยหากมีเหตุการณ์ที่ไม่คาดคิดมาแทรกตารางการดำเนินชีวิตในแต่ละวันจึงเกิดความไม่คุ้นชินและเกิดเป็นความรู้สึกยุ่งยากในการจัดการ

จากการศึกษาในเรื่องรูปแบบการได้รับการอบรมเลี้ยงดูของนักเรียนนายเรือที่ตอบแบบสำรวจรูปแบบการอบรมเลี้ยงดูสมบูรณ์จำนวน 313 คน เมื่อพิจารณาจากค่าเฉลี่ยของคะแนนรูปแบบการได้รับการอบรมเลี้ยงดูแต่ละแบบพบว่า การอบรมเลี้ยงดูแบบเอาใจใส่มีค่าเฉลี่ย 65.57 การอบรมเลี้ยงดูแบบควบคุม มีค่าเฉลี่ย 36.38 การอบรมเลี้ยงดูแบบตามใจมีค่าเฉลี่ย 42.94 และการอบรมเลี้ยงดูแบบทอดทิ้ง มีค่าเฉลี่ย 36.23 และเมื่อพิจารณาจัดกลุ่มรูปแบบการอบรมเลี้ยงดูที่ชัดเจนจากนักเรียนนายเรือจำนวน 313 คนสามารถจัดการเลี้ยงดูที่ชัดเจนได้จำนวน 143 คน โดยมีรูปแบบการอบรมเลี้ยงดูแบบเอาใจใส่จำนวน 100 คน คิดเป็นร้อยละ 69.93 การอบรมเลี้ยงดูแบบตามใจจำนวน 22 คน คิดเป็นร้อยละ 15.39 การอบรมเลี้ยงดูแบบทอดทิ้ง 11 คน คิดเป็นร้อยละ 7.69 และการอบรมเลี้ยงดูแบบควบคุมจำนวน 10 คน คิดเป็นร้อยละ 6.99 ซึ่งผลการศึกษาในครั้งนี้สอดคล้องกับงานวิจัยที่ศึกษาเรื่องรูปแบบการได้รับการอบรมเลี้ยงดูในประเทศไทยหลายงาน เช่นงานวิจัยของ พรหมทิพย์ ศิริวรรณบุศย์และคณะ (2545) ที่ได้ศึกษาในกลุ่มนักเรียนทุกภูมิภาคและงานวิจัยของวีรณัฐ วงศ์คงเดช (2547) ซึ่งทำการศึกษาในนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาเขตกรุงเทพมหานคร พบผลการวิจัยที่สอดคล้องกันกล่าวคือ การอบรมเลี้ยงดูแบบเอาใจใส่เป็นรูปแบบที่พบได้มากที่สุด และรองลงมาเป็นการอบรมเลี้ยงดูแบบตามใจ ส่วนการอบรมเลี้ยงดูแบบควบคุมและทอดทิ้งเป็นสองอันดับสุดท้าย อีกทั้งยังสอดคล้องกับ

จากผลการศึกษาในเรื่องความแตกต่างของคะแนนความเข้มแข็งอดทนในผู้ที่ได้รับการอบรมเลี้ยงดูแตกต่างกัน และเรื่องความสัมพันธ์ของรูปแบบการได้รับการอบรมเลี้ยงดูแต่ละแบบกับความเข้มแข็งอดทน พบว่าผู้ที่รับรู้ตัวตนได้รับการเลี้ยงดูแบบเอาใจใส่มีคะแนนความเข้มแข็งอดทนแตกต่างกับผู้รับรู้ตัวตนได้รับการเลี้ยงดูแบบควบคุมและทอดทิ้งอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติโดยผู้ที่ได้รับการอบรมเลี้ยงดูแบบเอาใจใส่มีแนวโน้มคะแนนความเข้มแข็งอดทนมากกว่า โดยเมื่อพิจารณาเรื่องความสัมพันธ์ระหว่างการอบรมเลี้ยงดู 4 รูปแบบกับความเข้มแข็งอดทนพบว่าสอดคล้องกัน กล่าวคือ การอบรมเลี้ยงดูแบบเอาใจใส่มีความสัมพันธ์ทางบวกกับความเข้มแข็งอดทน ทั้งนี้เนื่องจากการอบรมเลี้ยงดูแบบเอาใจใส่เป็นการอบรมเลี้ยงดูที่ผู้ปกครองให้อิสระตามควรแก่วุฒิภาวะ เปิดโอกาสให้เด็กเป็นตัวของตัวเองแต่ในขณะเดียวกันผู้ปกครองก็มีการกำหนดขอบเขตพฤติกรรมให้ปฏิบัติตามแนวทางที่กำหนดไว้อย่างมีเหตุผล ให้ความรัก ความอบอุ่นและใส่ใจซึ่งทำให้เกิดผลลัพธ์ทางบวกแก่เด็กในหลาย ด้าน ไม่ว่าจะเป็นการพัฒนาให้เกิดความคิดสร้างสรรค์ (Fan & Zhang, 2014) การเห็นคุณค่าในตนเอง (Zakeri & Karimpour, 2011) การมีผลการเรียนที่ดี มีความมั่นใจในตนเอง (self-reliant) มีแนวโน้มของระดับความวิตกกังวลและภาวะซึมเศร้าต่ำ พบพฤติกรรมที่เป็นปัญหาน้อย (Steinberg, Mounts, Lamborn & Dornbusch, 1991) มุ่งมั่นในการทำสิ่งต่างๆ โดยไม่ย่อท้อต่ออุปสรรค (Kerka, 2000) มีความสามารถในการปรับตัวและแนวโน้มในการประสบความสำเร็จทางการศึกษามากกว่าการเลี้ยงดูแบบอื่น (Strage & Brandt, 1999) ดังนั้นผลลัพธ์ของการอบรมเลี้ยงดูแบบเอาใจใส่ดังที่กล่าวมาข้างต้นล้วนทำให้เกิดการพัฒนาหล่อหลอมให้เด็กมีความพร้อมในการเผชิญกับสถานการณ์ที่คุกคาม โดยมองปัญหาเหล่านั้นว่าเป็นสิ่งที่ท้าทาย สามารถจัดการได้ และมีความ

การประชุมเสนอผลงานวิจัยระดับชาติ มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมาธิราช ครั้งที่ 6

The 6th STOU National Research Conference

มุ่งมั่นในสิ่งที่ตนจะกระทำ นั่นคือการที่บุคคลเหล่านั้นมีความเข้มแข็งอดทน (hardiness) จึงเป็นสาเหตุให้กลุ่มที่ได้รับ การอบรมเลี้ยงดูแบบเอาใจใส่มีความเข้มแข็งอดทนสูงกว่ากลุ่มที่ได้รับการอบรมเลี้ยงดูแบบอื่น และเป็นรูปแบบการ อบรมเลี้ยงดูที่สามารถพยากรณ์ลักษณะเข้มแข็งอดทนได้

สำหรับการอบรมเลี้ยงดูแบบควบคุม พบว่ามีความสัมพันธ์ทางลบกับความเข้มแข็งอดทนอย่างมีนัยสำคัญทาง สถิติ ทั้งนี้เนื่องจากการอบรมเลี้ยงดูแบบควบคุมเป็นลักษณะการอบรมเลี้ยงดูที่ผู้ปกครองจะกำหนดกฎเกณฑ์ให้เด็ก ปฏิบัติตามอย่างเคร่งครัด ไม่ตอบสนองต่อความต้องการและไม่รับฟังความคิดเห็นของเด็ก จะใช้วิธีการบังคับและลงโทษ เมื่อเด็กไม่ปฏิบัติตาม ให้ความรักความอบอุ่นน้อยซึ่งส่งผลทำให้เด็กมีปัญหาในการปรับตัวต่อสิ่งต่างๆ (Hurlock, 1956; Becker, 1964; Mussen, 1969; Rogers, 1972; Shapiro, 1997 อ้างถึงใน กันตวรรณ มีสมสาร, 2544) และพบว่ามี ระดับคะแนนความสามารถในการฟื้นคืนพลัง (resilience) ต่ำ (Ritter, 2005) นอกจากนี้มีงานวิจัยที่ได้ศึกษาเปรียบเทียบ การอบรมเลี้ยงดูแบบเอาใจใส่และการอบรมเลี้ยงดูแบบควบคุมในประเทศจีน พบว่าการอบรมเลี้ยงดูแบบควบคุมมี แนวโน้มของความก้าวร้าว ขาดความสามารถทางสังคม มีปัญหาด้านความสัมพันธ์กับเพื่อน ขณะที่รูปแบบการอบรม เลี้ยงดูแบบเอาใจใส่พบว่ามีความสัมพันธ์ทางลบกับการเกิดปัญหาในการปรับตัวต่างๆ และมีความสัมพันธ์ทางบวกกับ การปรับตัวทางสังคมและกับเพื่อนในโรงเรียน (Chen, Dong, & Zhou, 1997) จากผลของการอบรมเลี้ยงดูแบบควบคุม ตามที่กล่าวมาข้างต้นแสดงให้เห็นถึงการตอบสนองของเด็กต่อสถานการณ์ที่ยุ่ยากหรือสถานการณ์ที่เข้ามาคุกคามอย่าง ไม่มีประสิทธิภาพ อีกทั้งยังแสดงให้เห็นถึงเจตคติที่ไม่เหมาะสมในการจัดการกับปัญหาซึ่งมีความสัมพันธ์กับการมี ลักษณะเข้มแข็งอดทนของบุคคลจึงอาจกล่าวได้ว่าเป็นสาเหตุที่ทำให้เด็กกลุ่มที่ได้รับการอบรมเลี้ยงดูแบบควบคุมมีความ เข้มแข็งอดทนต่ำกว่าเด็กกลุ่มที่ได้รับการอบรมเลี้ยงดูแบบเอาใจใส่ (Authoritative)

สำหรับการอบรมเลี้ยงดูแบบทอดทิ้ง พบว่า การอบรมเลี้ยงดูแบบทอดทิ้ง (Neglectful) มีความสัมพันธ์ทางลบ กับความเข้มแข็งอดทนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ทั้งนี้เนื่องจากการอบรมเลี้ยงดูแบบทอดทิ้งเป็นลักษณะการอบรมเลี้ยงดู ที่ผู้ปกครองให้การดูแลเอาใจใส่ต่อเด็กน้อยมาก เพิกเฉยต่อพฤติกรรมและความต้องการของเด็ก ขาดความผูกพันทาง อารมณ์และสังคมต่อเด็กทำให้เด็กมีความรู้สึกโดดเดี่ยว ขาดทักษะทางสังคม (Miller, 2010) การควบคุมอารมณ์ต่ำ (สมพร สุทัศนีย์, 2530) รวมถึงพบแนวโน้มของการเกิดโรคทางจิตเวชและปัญหาสุขภาพจิตด้วย (Young, Lennis, & Minnis, 2011) จากผลกระทบของการอบรมเลี้ยงดูแบบทอดทิ้งดังกล่าวส่งผลให้บุคคลกลุ่มนี้มีแนวโน้มขาดการ จัดการที่ดีเมื่อต้องเผชิญกับปัญหา อีกทั้งยังสะท้อนให้เห็นถึงมุมมองที่มีต่อการเผชิญสถานการณ์ที่มาคุกคามอย่างไม่ เหมาะสมจากที่กล่าวมาจึงอาจเป็นเหตุผลที่ทำให้เด็กกลุ่มที่ได้รับการอบรมเลี้ยงดูแบบทอดทิ้งมีความเข้มแข็งอดทนต่ำ กว่าเด็กที่ได้รับการอบรมเลี้ยงดูแบบเอาใจใส่

สุดท้ายคือการอบรมเลี้ยงดูแบบตามใจซึ่งเป็นที่น่าสังเกตว่าคะแนนความเข้มแข็งอดทนของกลุ่มที่ได้รับการ อบรมเลี้ยงดูแบบตามใจไม่แตกต่างกับกลุ่มที่ได้รับการอบรมเลี้ยงดูแบบเอาใจใส่อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ อีกทั้งยังไม่พบ ความสัมพันธ์ระหว่างคะแนนการอบรมเลี้ยงดูแบบตามใจกับการอบรมเลี้ยงดูแบบเอาใจใส่ ซึ่งการอบรมเลี้ยงดูแบบ ตามใจเป็นลักษณะการอบรมเลี้ยงดูที่ผู้ปกครองปล่อยให้เด็กทำสิ่งต่างๆ ได้ตามความต้องการโดยไม่มีการกำหนดขอบเขต กฎเกณฑ์ใดๆ แต่ผู้ปกครองที่ใช้อำนาจในการอบรมเลี้ยงดูเด็กจะให้ความรัก ความอบอุ่นและตอบสนองความต้องการของ เด็กเสมอ ทั้งนี้อาจเป็นไปได้ว่าการอบรมเลี้ยงดูแบบตามใจไม่ใช่รูปแบบการอบรมเลี้ยงดูที่ส่งผลเสียต่อเด็กเสมอไปดังเช่น งานวิจัยของ Darling ในปี 1999 พบว่า เด็กที่ได้รับการอบรมเลี้ยงดูแบบตามใจจะเห็นคุณค่าในตนเองสูงกว่าและมีทักษะ

การประชุมเสนอผลงานวิจัยระดับชาติ มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมาธิราช ครั้งที่ 6

The 6th STOU National Research Conference

ทางสังคมที่ดีกว่าการอบรมเลี้ยงดูแบบควบคุมและทอดทิ้ง สอดคล้องกับงานวิจัยซึ่งได้ศึกษาผลของการอบรมเลี้ยงดูแบบเอาใจใส่ ควบคุม ตามใจและทอดทิ้งว่าแบบใดจะส่งผลทางบวกต่อเด็กมากที่สุดในครอบครัวชาวสเปน ผลการศึกษาพบว่าผู้ที่ได้รับการอบรมเลี้ยงดูแบบตามใจจะมีการเห็นคุณค่าในตนเอง (self-esteem) และมีคะแนนความสามารถส่วนบุคคล (personal competence) มากกว่าผู้ที่ได้รับการอบรมเลี้ยงดูแบบควบคุมและทอดทิ้งแต่มีปัญหาการปรับตัวเมื่อพิจารณาจากปัจจัยทางจิตวิทยา (psychological maladjustment) และพฤติกรรมที่เป็นปัญหา (problem behavior) น้อยกว่า และเมื่อเปรียบเทียบการอบรมเลี้ยงดูแบบตามใจกับการอบรมเลี้ยงดูแบบเอาใจใส่พบว่าผู้ที่ได้รับการอบรมเลี้ยงดูแบบตามใจมีคะแนนใกล้เคียงหรือบางด้านให้ผลที่ดีกว่าผู้ที่ได้รับการอบรมเลี้ยงดูแบบเอาใจใส่อีกด้วย (Garcia & Garcia, 2009)

ประโยชน์สำหรับการนำผลวิจัยไปใช้

1. สำหรับการนำไปใช้ในบริบททั่วไป

1.1 นำข้อมูลที่ได้มาใช้อประกอบการวางแผนส่งเสริมให้บุคคลเกิดคุณลักษณะเข้มแข็งอดทนโดยส่งเสริมการเลี้ยงดูแบบเอาใจใส่ซึ่งอาจใช้วิธีการเผยแพร่ข้อมูลให้แก่ผู้ปกครอง ให้เกิดความรู้ความเข้าใจถึงข้อดีของการเลี้ยงดูแบบเอาใจใส่ตลอดจนวิธีการเลี้ยงดูบุตรหลานในรูปแบบดังกล่าว

1.2 ทำให้ได้ข้อมูลเพื่อยืนยันถึงบทบาทของผู้ปกครองที่มีต่อบุตรหลาน อันจะทำให้ผู้ปกครองได้ตระหนักถึงบทบาทของตนเองที่มีต่อบุตรหลานมากยิ่งขึ้น

2. สำหรับการนำไปใช้ในบริบทโรงเรียนนายเรือ

2.1 เพื่อเกิดความเข้าใจบุคลากรนักเรียนนายเรือมากยิ่งขึ้น ว่ามีระดับความเข้มแข็งอดทนเป็นอย่างไร และได้รับการเลี้ยงดูมาแบบใด ซึ่งทำให้หากพบระดับความเข้มแข็งอดทนที่ไม่เหมาะสม หรือ ได้รับการอบรมเลี้ยงดูที่อาจเล็งเห็นว่ามีปัญหาในภายหน้าจะได้มีการวางแผนแก้ไขต่อไป

2.2 เป็นข้อมูลในการให้ความรู้ความเข้าใจแก่ผู้ปกครองของนักเรียนนายเรือถึงรูปแบบการเลี้ยงดูที่จะช่วยส่งเสริมให้เกิดลักษณะเข้มแข็งอดทนเพื่อทำให้นักเรียนนายเรือซึ่งจะเติบโตเป็นกำลังพลหลักของกองทัพได้มีสุขภาพจิตดี มีเจตคติที่เหมาะสมเมื่อต้องเผชิญกับสถานการณ์ความเครียด นำไปสู่การมีคุณภาพชีวิตที่ดีซึ่งเป็นไปตามนโยบายของกองทัพเรือ

ข้อเสนอแนะสำหรับการวิจัยครั้งต่อไป

1. สามารถใช้งานวิจัยครั้งนี้ประกอบเพื่อเป็นวิจัยต้นแบบในการศึกษาเรื่องความสัมพันธ์ระหว่างการอบรมเลี้ยงดูและความเข้มแข็งอดทนในกลุ่มประชากรอื่นต่อไป

2. ควรมีการศึกษาเรื่องนี้ในกลุ่มตัวอย่างอื่นเพิ่มเติมเพื่อเป็นการเปรียบเทียบและยืนยันผลการศึกษาในครั้งนี้

3. ควรมีการศึกษาในกลุ่มตัวอย่างที่มีจำนวนมากขึ้นเพื่อให้เมื่อจัดประเภทรูปแบบการอบรมเลี้ยงดูที่ชัดเจนยังคงมีจำนวนกลุ่มตัวอย่างมากเพียงพอ

4. ควรมีการศึกษาความเข้มแข็งอดทนกับตัวแปรทำนายอื่นเพิ่มเติมนอกจากการอบรมเลี้ยงดู เนื่องจากยังมีงานวิจัยเกี่ยวกับปัจจัยที่ส่งผลต่อความเข้มแข็งอดทนค่อนข้างน้อย ซึ่งจากการทบทวนวรรณกรรมงานวิจัยส่วนใหญ่ของความเข้มแข็งอดทนเป็นในเชิงเปรียบเทียบระหว่างกลุ่มประชากรที่ต่างกันหรือหาผลลัพธ์ของการมีความ

การประชุมเสนอผลงานวิจัยระดับชาติ มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมาธิราช ครั้งที่ 6

The 6th STOU National Research Conference

เข้มแข็งอดทน เช่น บทบาทความเข้มแข็งอดทนต่อการประสบความสำเร็จทางอาชีพ บทบาทความเข้มแข็งอดทนต่อการเกิดภาวะผู้นำการเปลี่ยนแปลง บทบาทความเข้มแข็งอดทนต่อความผาสุกในชีวิต เป็นต้น ทั้งนี้หากรู้ถึงปัจจัยที่ส่งผลต่อความเข้มแข็งอดทนจะมีประโยชน์ในการวางแผนส่งเสริม เช่นเป็นประโยชน์การสร้าง intervention ที่ส่งเสริมให้เกิดลักษณะเข้มแข็งอดทน หรือเกิดความรู้ความเข้าใจมากขึ้นในเรื่องดังกล่าว ซึ่งเป็นประโยชน์ในการสนับสนุนให้เกิดการพัฒนาคุณภาพของประชากรในอนาคต

5. ควรมีการศึกษาทำเกณฑ์ปกติ (norms) และหาจุดตัดคะแนน (cut-off) เพื่อแบ่งระดับความสูง-ต่ำของความเข้มแข็งอดทนในประชากรไทย

เอกสารอ้างอิง

- กันตวรรณ มีสมสาร. (2544). การเปรียบเทียบความฉลาดทางอารมณ์ของเด็กวัยย่างเข้าสู่วัยรุ่นที่ได้รับการอบรมเลี้ยงดูในรูปแบบที่แตกต่างกันตามการรับรู้ของตนเอง. (วิทยานิพนธ์ปริญญาศิลปศาสตรมหาบัณฑิต สาขาจิตวิทยาพัฒนาการ). จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, กรุงเทพมหานคร.
- ปิยะมาภรณ์ สิงห์คำ. (2553). ความเข้มแข็งอดทนกับผลการฝึกศึกษาของนักเรียนนายเรือ. (วิทยานิพนธ์ปริญญาวิทยาศาสตรมหาบัณฑิต สาขาจิตวิทยาคลินิก). มหาวิทยาลัยมหิดล, กรุงเทพมหานคร.
- พรรณทิพย์ ศิริวรรณบุศย์, ชีระพร อูวรรณโณ, เพ็ญพิไล ฤทธาคนานนท์, สุภาพรณ โคตรจรัส, คัดนางค์ มณีศ และ พรรณระพี สุทธิวรรณ. (2545). การศึกษารูปแบบความสัมพันธ์ระหว่างพฤติกรรมของคนไทยกับกระบวนการทางสังคมประกิตของครอบครัวในปัจจุบันที่เอื้อต่อการพัฒนาประเทศ. กรุงเทพมหานคร: คณะจิตวิทยา จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย
- วีรณัฐ วงศ์คงเดช. (2547). เจตคติต่อการแสวงหาความช่วยเหลือ และการเรียนรู้แบบกำกับตนเอง ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาที่มีรูปแบบการอบรมเลี้ยงดูแตกต่างกัน. (วิทยานิพนธ์ปริญญาศิลปศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาจิตวิทยาการศึกษา). จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, กรุงเทพมหานคร.
- สมพร สุทัศน์ีย์. (2530). ปัจจัยที่มีความสัมพันธ์เชิงสาเหตุกับพฤติกรรมก้าวร้าวของนักเรียน ในเขตกรุงเทพมหานคร. (วิทยานิพนธ์ปริญญาครุศาสตรดุษฎีบัณฑิต). จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, กรุงเทพมหานคร
- Bartone, P. T. (1999). Hardiness protects against war-related stress in Army Reserve forces. *Consulting Psychology: practice and Research*, 51(2), 72-82. doi: <http://dx.doi.org/10.1037/1061-4087.51.2.72>
- Chen, X., Dong, Q., & Zhou, H. (1997). Authoritative and authoritarian parenting practices and social and school performance in Chinese children. *International Journal of Behavioral Development*, 21(4), 855-873
- Darling, N. (1999). *Parenting style and its correlates*. Champaign, Illinois : ERIC Clearinghouse on elementary and early childhood education. (ERIC document reproduction service No. ED427896)

การประชุมเสนอผลงานวิจัยระดับชาติ มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมาธิราช ครั้งที่ 6

The 6th STOU National Research Conference

- Eid, J., Johnsen, B. H., Bartone, P. T., & Nissestad, O. A. (2008). Growing transformational leaders: Exploring the role of personality hardiness. *Leadership & Organization Development Journal*, 29, 4–23.
- Fan, J., & Zhang, L.-f. (2014). The role of perceived parenting styles in thinking styles. *Learning and Individual Differences*, 32, 204–211. doi: 10.1016/j.lindif.2014.03.004
- Garcia, F., & Garcia, E. (2009). Is always authoritative the optimum parenting style? Evidence from Spanish families. *Adolescence*, 44(173), 101–131
- Kerka, S. (2000). *Parenting and Career Development*. Columbus, Ohio : ERIC Clearinghouse on adult, career, and vocational education. (ERIC document reproduction service No. ED440251)
- Kobasa, S. C., Maddi, S. R., & Courington, S. (1981). Personality and constitution as mediators in the stress-illness relationship. *Journal of Health and Social Behavior*, 22, 368–378.
- Kobasa, S. C., Maddi, S. R., & Kahn, S. (1982). Hardiness and health: A prospective study. *Journal of Personality and Social Psychology*, 42, 168–177.
- Miller, M. J. (2010). Neglectful Parenting: The Impact on Children. *The Center for Christian Counseling & Relationship Development*, 1–4.
- Mirzaei, F., & Kadivarzare, H. (2013). Relationship between parenting style and hardiness in high school students. *Social and Behavioral Sciences*, 3793–3797
- Ritter, E. N. (2005). Parenting styles: Their impact on the development of adolescent resiliency. (Doctoral dissertation). Capella University. AAT3161747.
- Sheard, M., & Golby, J. (2007). Hardiness and undergraduate academic study: The moderating role of commitment. *Personality and Individual Differences*, 43(3), 579–588. doi: 10.1016/j.paid.2007.01.006
- Steinberg, L., Mounts, N., Lamborn, S., & Dornbusch, S. (1991). Authoritative parenting and adolescent adjustment across various ecological niches. *Journal of Research on Adolescence*, 1(1), 19–36.
- Strage, A. A., & Brandt, T. S. (1999). Authoritative Parenting and College Students' Academic Adjustment and Success. *Journal of Educational Psychology*, 91(1), 146–156.
- Young R, Lennie S, Minnis H. (2011). Children's perceptions of parental emotional neglect and psychopathology. *Journal of Child Psychology and Psychiatry*, 52, 889–97
- Zakeri, H., & Karimpour, M. (2011). Parenting Styles and Self-esteem. *Procedia - Social and Behavioral Sciences*, 29, 758–761. doi: 10.1016/j.sbspro.2011.11.302